

Το Άγ. Όρος και η διοίκηση της Ι. Μονής Τριών Ιεραρχών Ιασίου

[/ Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=90283>]

Εννοείται πως ο Σεραφείμ έπρεπε να τηρεί τους όρους και να δίνει λογαριασμό ετησίως για τα χρήματα που ξόδευε. Αυτός διορίστηκε στις 23 Απριλίου 1806 για 7 χρόνια με εγγυητικό γράμμα της μονής Καρακάλου[35] προς την Κοινότητα. Επιμένουμε επάνω σ'αυτό το πρόσωπο, διότι σ'αυτόν οφείλονται πολλές επιδιορθώσεις στη μονή των Τριών Ιεραρχών. Αργότερα, στις 11 Ιουλίου 1808, διορίστηκαν μεταξύ των εκπροσώπων της Μεγάλης Συνάξεως στο Ιάσι: ο ηγούμενος της Γκόλιας, Ειρηνοπόλεως Γρηγόριος και ο ηγούμενος της μονής Καπριάνας (στη Βεσσαραβία), ο αρχιμ. Άνθιμος Ζωγραφίτης. Οι επίτροποι αυτοί έπρεπε να φροντίσουν για την αποκατάσταση των ζημιών που υπέστη η μονή Τριών Ιεραρχών, κατά τη διάρκεια του σεισμού του περασμένου Απριλίου[36].

Η Μεγάλη Σύναξη, μετά τη λήξη της επταετούς ηγουμενίας του Σεραφείμ (1806-1813), διόρισε ως εξάρχους της μονής των Τριών Ιεραρχών τον ηγούμενο της μονής Δάγκου, αρχιμ. Ιγνάτιο Ξηροποταμινό, τον πρώην ηγούμενο της Καπριάνας Άνθιμο Ζωγραφίτη και τον ιερομονάχο Προκόπιο των Ρωσικών, με σκοπό να ελέγξουν τις ληψοδοσίες επτά χρόνων του ηγουμένου Σεραφείμ. Διευκρινίζεται στο έγγραφο, με ημερομηνία 23 Απριλίου 1814, ότι ο Σεραφείμ παρέλαβε το μοναστήρι από τον τότε έξαρχο της Κοινότητας, Συνέσιο Χιλανδαρινό, αλλά κατά τα δύο επόμενα χρόνια, εξαιτίας των ανωμαλιών του πολέμου ηγουμένευσε στη θέση του ο αρχιμ. Ιννοκέντιος. Με το παρόν ενσφράγιστο και ενυπόγραφο γράμμα, η μονή Καρακάλου αποδέχεται το διορισμό από τη Μεγάλη Σύναξη του Σεραφείμ ως ηγουμένου της μονής Τριών Ιεραρχών για άλλα δύο χρόνια, 1814-1816, με ετήσιο ενοίκιο 15.000 γρόσια. Από αυτά, 11.000 γρόσια θα δίνονται για την εξόφληση τόκων του χρέους της μονής, ύψους 113.100 γροσίων, και τα υπόλοιπα 4.000 γρόσια θα αποστέλλονται στην Κοινότητα. Μετά το τέλος της διετίας, ο Σεραφείμ οφείλει να παραδώσει το μοναστήρι στο νέο ηγούμενο όπως το παρέλαβε και χωρίς πρόσθετο χρέος[37].

Για όλη την περίοδο της ηγουμενίας του Σεραφείμ, στο αρχείο του Πρωτάτου διαφυλάσσονται κατάλογοι εσόδων-εξόδων, όπως ζητούσε η Κοινότητα[38].

Από ένα έγγραφο που φέρει την ημερομηνία 26 Οκτωβρίου 1816, μαθαίνουμε ότι ο ηγούμενος αυτός, μετά από αναφορά των γειτόνων της μονής προς τον ηγεμόνα της Μολδαβίας, Σκαρλάτο Αλέξανδρο Καλλιμάχη, αναγκάστηκε να δαπανήσει 2.070 γρόσια για την επισκευή της σκέπης του λουτρού της μονής. Δαπάνησε επίσης 1.210 γρόσια για το άνοιγμα δρόμου μεταξύ της μονής και “των εκεί παπιστών”. Για τις δαπάνες αυτές, ο Σεραφείμ αναγκάστηκε να δανειστεί 4.000 γρόσια τα οποία προστέθηκαν στο ήδη υπάρχον συνολικό χρέος της μονής, ύψους 113.000 γροσίων. Με την παρούσα απόδειξη, η Μεγάλη Σύναξη δηλώνει ότι έλαβε από τον Σεραφείμ 720 γρόσια, υπόλοιπο μετά την αφαίρεση των συνολικών εξόδων, ύψους 3.280 γροσίων από τα 4.000 του δανείου[39].

Η Μεγάλη Σύναξη θεώρησε πολύ ικανό τον Σεραφείμ, ως ηγούμενο της μονής Τριών Ιεραρχών, και τον διόρισε για μια ακόμη επταετή περίοδο (1816-1822), με όρο να καταβάλει ετήσιο ενοίκιο προς την Κοινότητα ύψους 32.000 γροσίων σε δύο δόσεις και να τηρήσει πιστά τους 20 όρους που περιέχονται στο εγγυητικό γράμμα[40].

Στις 20 Οκτωβρίου 1820, ο Σεραφείμ δαπάνησε για την επιδιόρθωση της σκεπής του ναού της μονής 24.396 γρόσια και 34 παράδες. Εξόφλησε ακόμη τόκους του χρέους της μονής, ύψους 11.740 γροσίων. Με την παρούσα απόδειξη, η Σύναξη δηλώνει ότι με το συνολικό ποσό των 36.136 γροσίων και 34 παράδων που δαπάνησε ο Σεραφείμ, εξοφλήθηκε το ετήσιο ενοίκιο του τετάρτου χρόνου της ηγουμενίας του (23 Απρ. 1819-23 Απρ. 1820). Επειδή το ετήσιο ενοίκιο είχε καθοριστεί σε 32.000 γρόσια, το επιπλέον ποσό θα αφαιρεθεί από το ενοίκιο του επομένου έτους[41].

Η ηγουμενία του Σεραφείμ είχε διακοπεί το 1821, λόγω της επανάστασης στη Μολδαβία. Μετά την ημερομηνία αυτή, είναι λίγα τα δεδομένα που αφορούν τη σχέση μεταξύ των Ρουμάνων και της Κοινότητας.

[Συνεχίζεται]

[35] ΓΑΣΠΑΡΗ, *Άρχείο Πρωτάτου.....*, κωδ. 6, αρ. 17, σ. 134.

[36] Οι επίτροποι αυτοί διορίστηκαν την ίδια ημερομηνία - ΓΑΣΠΑΡΗ, *Άρχείο Πρωτάτου.....*, κωδ. 6, αρ. 18-19, σ. 135.

[37] ΓΑΣΠΑΡΗ, *Άρχείο Πρωτάτου.....*, αρ. 30, σ. 143-4. Σχετικά με το θέμα των χρεών, βλ. εδώ κωδ. 6, αρ. 31-33.

[38] ΓΑΣΠΑΡΗ, *Άρχείο Πρωτάτου.....*, κωδ. 6, αρ. 34-37, σ. 146-7; αρ. 40-45, σ. 148-

150. Αυτό δε σημαίνει ότι, πριν το Σεραφείμ, δεν υπήρχαν τέτοιοι λογαριασμοί – βλ. ΓΑΣΠΑΡΗ, *Άρχείο Πρωτάτου.....*, κωδ. 37, σ. 254-260; κωδ. 38-44, σ. 261-265.

[39] ΓΑΣΠΑΡΗ, *Άρχείο Πρωτάτου.....*, κωδ. 6, αρ. 42, σ. 149.

[40] ΓΑΣΠΑΡΗ, *Άρχείο Πρωτάτου.....*, κωδ. 6, αρ. 35, σ. 146.

[41] ΓΑΣΠΑΡΗ, *Άρχείο Πρωτάτου.....*, αρ. 48, σ. 152.